

Hodnocení výsledků vzdělávání

(klasifikační řád)

Obsah

1	Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků	3
1.1	Hodnocení a klasifikace žáka na konci pololetí a na vysvědčení	3
1.1.1	Obecná ustanovení	3
1.1.2	Pravidla hodnocení.....	3
1.1.3	Kompetence v hodnocení výsledků vzdělávání žáků.....	4
1.1.4	Stupně hodnocení prospěchu, jejich charakteristika, kritéria hodnocení.....	5
1.1.5	Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření	5
1.1.6	Hodnocení vyučovacích předmětů s převahou výchovného zaměření.....	8
1.1.7	Hodnocení vyučovacích předmětů s převahou praktického zaměření	9
1.1.8	Celkové hodnocení žáka na vysvědčení	10
1.1.9	Zásady pro používání slovního hodnocení	10
1.1.10	Stupně hodnocení chování, výchovná opatření	12
1.2	Postup žáka do vyššího ročníku	15
1.3	Komisionální a opravné zkoušky	15
1.3.1	Odvolání proti klasifikaci	15
1.3.2	Pravidla pro komisionální přezkoušení a opravné zkoušky	15
1.4	Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami	16
1.5	Hodnocení nadaných žáků	17
1.6	Způsob získávání podkladů pro hodnocení	17
1.7	Předávání informací o prospěchu žáka zákonným zástupcům žáka	18
1.8	Pravidla pro sebehodnocení	19

1 Pravidla pro hodnocení výsledků vzdělávání žáků

Tento dokument byl zpracován ve smyslu zákona č. 561/2004 Sb. a vyhlášky MŠMT 48/2005 Sb. v platném znění.

1.1 Hodnocení a klasifikace žáka na konci pololetí a na vysvědčení

1.1.1 Obecná ustanovení

- Každé pololetí se vydává žákovi vysvědčení v posledním vyučovacím dni období školního vyučování; za první pololetí lze místo vysvědčení vydat žákovi výpis z vysvědčení.
- Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen „klasifikace“), slovním hodnocením nebo kombinací obojího.
- U žáka s vývojovou poruchou učení, rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka, žádost je třeba podat do 31. 12., resp. 30. 5. v daném školním roce.

1.1.2 Pravidla hodnocení

- Hodnocení výsledků vzdělávání žáků vychází z posouzení míry dosažení výstupů pro jednotlivé předměty školního vzdělávacího programu a z posouzení dosažené úrovně klíčových kompetencí žáka.
- Hodnocení je pedagogicky zdůvodněné, odborně správné a doložitelné a respektuje individuální vzdělávací potřeby žáků a doporučení školského poradenského zařízení.
- Chování neovlivňuje klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech.
- Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštěm žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.
- Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci, učitel nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně v souladu se specifikou předmětu.
- Klasifikační stupeň určuje učitel daného předmětu.
- V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný klasifikační stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.
- Žák, který po dobu nemoci nejméně tři měsíce před koncem klasifikačního období navštěvoval školu při zdravotnickém zařízení a byl tam klasifikován za pololetí ze všech, případně jen z některých předmětů, se po návratu do kmenové školy znovu nezkouší a neklasifikuje. Jeho klasifikace ze školy při zdravotnickém zařízení v předmětech, ve kterých byl klasifikován, je závazná. V předmětech, ve kterých nebyl vyučován, se neklasifikuje.
- Každému hodnocení musí závazně předcházet jasné a srozumitelné seznámení žáků s cíli vzdělávání a k nim náležejících kritérií hodnocení. Žáci mají právo vědět, v čem a proč budou vzdělávání a kdy, jakým způsobem a podle jakých pravidel budou v určité fázi vzdělávacího procesu hodnoceni.
- Důležitým prvkem procesu učení je práce s chybou. Žáci mají právo udělat chybu s vědomím toho, že chybovat je normální, neboť je to nedílná součást procesu každého učení. Chyba a následná práce s ní je příležitostí ke zlepšení.
- Rozdělení písemných prací a jejich podíl na hodnocení žáka:
 - **kontrolní písemné práce** - ověřují zvládnutí právě jednoho probíraného jevu případně jevu nezbytného k osvojení nového učiva
 - **dílčí písemné práce** - ověřují míru zvládnutí více probíraných jevů
 - **souhrnné písemné práce** - ověřují míru zvládnutí celého tematického celku v souvislostech
 - Při absencích kratších než jeden měsíc žák dopisuje pouze chybějící souhrnné písemné práce.
 - V jeden den mohou žáci jedné třídy psát maximálně dvě dílčí písemné práce, nebo jednu souhrnnou písemnou práci. Počet kontrolních prací v jednom dni není omezen.

- Jednotná klasifikační stupnice:

○ výborný	100 %	-	91 %
○ chvalitebný	90 %	-	71 %
○ dobrý	70 %	-	41 %
○ dostatečný	40 %	-	21 %
○ nedostatečný	20 %	-	0 %

Tato stupnice slouží k hodnocení písemných prací a ústního ověření znalostí. Stanovená pravidla pro hodnocení a klasifikaci žáků jsou zcela závazná pro všechny vyučující a musí být všemi vyučujícími dodržována.

1.1.3 Kompetence v hodnocení výsledků vzdělávání žáků

- Průběžné výsledky vzdělávání hodnotí vyučující příslušného vyučovacího předmětu nebo vyučující, který jej zastupuje. Pokud ve vyučovacím předmětu vyučuje více učitelů, určí výsledný stupeň hodnocení příslušní učitelé po vzájemné dohodě a pokud k dohodě nedojde, určí na základě podkladů příslušných vyučujících výsledný stupeň hodnocení ředitelka školy.
- Hodnocení na vysvědčení za první nebo druhé pololetí provádí pedagog, který je vyučujícím daného předmětu ke dni konání pedagogické rady, v případě hodnocení chování pak třídní učitel vykonávající třídnictví ke dni pedagogické rady.
- Ředitelka školy může v případě důvodných pochybností o souladu hodnocení výsledků žáků s pravidly pro jejich hodnocení provést kontrolu správnosti hodnocení.
- Do kontroly správnosti hodnocení může ředitelka školy zapojit i vedoucího příslušného metodického orgánu, zástupce ředitelky nebo jiného zkušeného pedagoga.
- V rámci této kontroly je příslušný vyučující povinen:
 - předložit veškeré hodnocené výsledky práce žáka, výsledky ústních zkoušení a další podklady pro hodnocení včetně kritérií hodnocení
 - na vyžádání ředitelky školy v rámci hospitace provést přezkoušení žáka nebo žáků z učiva určeného ředitelkou školy před zahájením hospitace
 - provést v termínu stanoveném ředitelkou školy písemné přezkoušení žáka nebo žáků z učiva určeného ředitelkou školy; konkrétní obsah písemného přezkoušení připraví ředitelka školy sama nebo jej připraví příslušný vyučující a ředitelce školy předloží ke schválení
- Ředitelka školy může v rámci kontroly správnosti hodnocení provést i ústní nebo písemné přezkoušení žáka nebo žáků.
 - Obsah tohoto přezkoušení připraví v souladu se ŠVP ředitelka školy ve spolupráci s vedoucím příslušného metodického orgánu nebo jiným zkušeným pedagogem.
 - V rámci ústního přezkoušení budou žáci přezkušováni po jednom v učebně za přítomnosti ostatních žáků nebo po jednom bez přítomnosti ostatních žáků ve vhodné místnosti.
 - Přezkoušení je přítomna ředitelka školy, vyučující daného předmětu a další pedagogický pracovník. O výsledku přezkoušení rozhodují hlasováním.
- Budou-li výsledky kontroly správnosti hodnocení žáka nebo žáků na vysvědčení v rozporu s jejich skutečným nebo navrhovaným hodnocením na vysvědčení, projedná ředitelka školy tuto skutečnost s příslušným vyučujícím a v rámci příslušného metodického orgánu a vyzve příslušného vyučujícího k opravě hodnocení.
- Výše uvedená ustanovení se v přiměřené míře použijí i tehdy, nebude-li moci příslušný vyučující ze závažných důvodů provést hodnocení žáka nebo žáků za první nebo za druhé pololetí.
- Výše uvedená ustanovení se v přiměřené míře použijí i v případě slovního hodnocení žáka, a to jak průběžného slovního hodnocení, tak v případě slovního hodnocení na vysvědčení.

1.1.4 Stupně hodnocení prospěchu, jejich charakteristika, kritéria hodnocení

- Při hodnocení pomocí stupňů prospěchu se použije pro zápis na vysvědčení číslice.
- Při hodnocení jsou výsledky vzdělávání žáka ve škole a na akcích pořádaných školou hodnoceny tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, k jeho vzdělávacím a osobnostním předpokladům a k věku žáka.
- Klasifikace zahrnuje rovněž ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naplňování klíčových kompetencí.
- Při hodnocení klíčových kompetencí bere pedagog v úvahu, že se u žáků jedná o proces rozvíjení klíčových kompetencí, a proto posuzuje, zda žák nabývá vyššího stavu klíčových kompetencí v porovnání se stavem předchozím.
- Klasifikaci výsledků vzdělávání žáka v jednotlivých předmětech a chování žáka lze doplnit slovním hodnocením.
- Jestliže je žák z výuky některého předmětu v prvním nebo ve druhém pololetí uvolněn, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „uvolněn(a)“.
- Nelze-li žáka z některého nebo ze všech předmětů v prvním nebo druhém pololetí hodnotit ani v náhradním termínu, uvádí se na vysvědčení místo hodnocení slovo „nehodnocen“.

1.1.5 Hodnocení ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

Stupeň 1 (výborný)

Žák si osvojil takový souhrn vědomostí, dovedností, schopností, postojů, hodnot, metod a strategií, které vedly k úplnému nebo téměř úplnému naplnění očekávaných výstupů stanovených pro daný ročník a jejichž propojením získal následující úroveň klíčových kompetencí:

Kompetence k učení:

- projevuje pozitivní vztah k učení
- účelně plánuje a organizuje svou práci
- aktivně se zapojuje do svého učení, rád objevuje a aplikuje různé způsoby, metody a strategie učení s cílem dále své učení zdokonalit
- umí pojmenovat nedostatky svého učení a stanovit způsob jejich odstranění
- samostatně studuje vhodné texty, vyhledává informace a využívá je pro své učení i praktický život
- v jeho myšlení se projevuje samostatnost, originalita a tvořivost

Kompetence k řešení problémů

- myslí logicky správně, v učení užívá základní myšlenkové operace (srovnávání, třídění, zobecňování, abstrakci, syntézu a analýzu) odpovídající jeho věku
- samostatně využívá získané vědomosti a dovednosti k řešení teoretických i praktických úkolů
- vyhodnotí správnost řešení problému, nenechá se odradit případným nezdarem

Kompetence komunikativní

- vyjadřuje se stručně, logicky, výstižně a kultivovaně v ústním i písemném projevu
- naslouchá názorům spolužáků a učitelů, vhodně na ně reaguje a argumentuje - zapojuje se do diskuze

Kompetence sociální a personální

- účinně spolupracuje ve dvojicích i ve skupině, řídí se pravidly týmové práce
- podílí se na vytváření dobrých vztahů mezi žáky i mezi žáky a učiteli

Kompetence občanské

- je si vědom svých povinností ve škole i mimo školu, zodpovědně je plní

Kompetence pracovní

- chápe, pociťuje a naplňuje potřebu efektivně spolupracovat s druhými při řešení daného problému
- uvědomuje si odpovědnost za kvalitu výsledků své i společné práce
- na zadaných úkolech pracuje pečlivě, přiměřeně rychle, správně a cílevědomě

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák si osvojil takový souhrn vědomostí, dovedností, schopností, postojů, hodnot, metod a strategií, které vedly k velmi dobrému nebo nadprůměrnému naplnění očekávaných výstupů stanovených pro daný ročník a jejichž propojením získal následující úroveň klíčových kompetencí:

Kompetence k učení

- projevuje pozitivní vztah k učení
- s menší pomocí účelně plánuje a organizuje svou práci
- aktivně se zapojuje do svého učení, s menším podnětem vyučujícího aplikuje různé způsoby, metody a strategie učení s cílem dále své učení zdokonalit
- s pomocí vyučujícího umí pojmenovat nedostatky svého učení a společně stanovit způsob jejich odstranění
- samostatně nebo s menší pomocí studuje vhodné texty, vyhledává informace
- ve zpracování a uplatnění informací má drobné problémy
- v jeho myšlení převažuje samostatnost a tvořivost

Kompetence k řešení problémů

- myslí logicky správně, s podporou vyučujícího užívá ve svém učení základní myšlenkové operace (srovnávání, třídění, zobecňování, abstrakci, syntézu a analýzu) odpovídající jeho věku
- převážně samostatně využívá získané vědomosti a dovednosti k řešení teoretických i praktických úkolů
- vyhodnotí správnost řešení problému, nenechá se odradit případným nezdarem

Kompetence komunikativní

- v ústním i písemném projevu se dopouští menších nedostatků ve správnosti, výstižnosti a přesnosti, písemný projev je pečlivý a estetický
- naslouchá názorům spolužáků a učitelů, vhodně na ně reaguje
- dokáže se zapojit do diskuze

Kompetence sociální a personální

- při spolupráci ve dvojicích a ve skupině vyžaduje drobnou podporu a vedení vyučujícího
- řídí se pravidly týmové práce
- podílí se na vytváření dobrých vztahů mezi žáky i mezi žáky a učiteli

Kompetence občanské

- je si vědom svých povinností ve škole i mimo školu, téměř vždy je zodpovědně plní

Kompetence pracovní

- chápe, pocituje a naplňuje potřebu efektivně spolupracovat s druhými při řešení daného problému
- uvědomuje si odpovědnost za kvalitu výsledků své i společné práce
- na zadaných úkolech pracuje pečlivě a cílevědomě, jeho práce je pomalejší, ale převážně bezchybná

Stupeň 3 (dobrý)

Žák si osvojil takový souhrn vědomostí, dovedností, schopností, postojů, hodnot, metod a strategií, které vedly k průměrnému naplnění očekávaných výstupů stanovených pro daný ročník a jejichž propojením získal následující úroveň klíčových kompetencí:

Kompetence k učení

- většinou projevuje pozitivní vztah k učení
- svou práci plánuje a organizuje s výraznou pomocí vyučujícího
- z podnětu vyučujícího se zapojuje do svého učení, pod jeho vedením aplikuje různé způsoby, metody a strategie učení s cílem dále své učení zdokonalit
- v jeho učení se projevují výrazné nepřesnosti a nedostatky, které dovede za pomoci učitele pojmenovat a korigovat
- je schopen samostatně studovat podle pokynů učitele, dokáže vyhledat důležité informace
- ve zpracování a uplatnění informací má časté problémy
- jeho myšlení je málo tvořivé, ale převážně správné

Kompetence k řešení problémů

- v logickém myšlení má větší nedostatky, podle pokynů vyučujícího užívá ve svém učení základní myšlenkové operace (srovnávání, třídění, zobecňování, abstrakci, syntézu a analýzu) odpovídající jeho věku
- při využívání získaných vědomostí a dovedností k řešení teoretických i praktických úkolů se dopouští chyb
- s pomocí učitele vyhodnotí správnost řešení problému

Kompetence komunikativní

- v ústním i písemném projevu se zpravidla dopouští nedostatků ve správnosti, výstižnosti a přesnosti, písemný projev je méně pečlivý a estetický
- naslouchá názorům spolužáků a učitelů, vhodně na ně reaguje
- dokáže odpovídat na otázky, snaží se zapojit do diskuze

Kompetence sociální a personální

- při spolupráci ve dvojicích a ve skupině vyžaduje častou pomoc a vedení spolužáků a vyučujícího
- na pokyn vyučujícího se řídí pravidly týmové práce

Kompetence občanské

- je si vědom svých povinností ve škole i mimo školu, často je však plní až po domluvě učitelem

Kompetence pracovní

- chápe potřebu efektivně spolupracovat s druhými při řešení daného problému
- ne vždy si uvědomuje odpovědnost za kvalitu výsledků své i společné práce
- na zadaných úkolech pracuje pečlivě, ale s chybami a pomalu

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák si osvojil takový souhrn vědomostí, dovedností, schopností, postojů, hodnot, metod a strategií, které vedly k podprůměrnému, dostatečnému naplnění očekávaných výstupů stanovených pro daný ročník a jejichž propojením získal následující úroveň klíčových kompetencí:

Kompetence k učení

- většinou neprojevuje pozitivní vztah k učení, učí se na pokyn učitele
- nedokáže si samostatně zorganizovat práci, vyžaduje výraznou pomoc vyučujícího
- v jeho učení se projevují závažné nepřesnosti, nedostatky a chyby, které dovede za přímé pomoci učitele opravit
- není schopen samostatně studovat ani podle pokynů učitele, potřebuje jeho přímé a stálé vedení a podporu
- má velké problémy s vyhledáváním informací, často je nedokáže zpracovat
- v jeho myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé

Kompetence k řešení problémů

- nedovede logicky myslet, nedokáže užívat většinu základních myšlenkových operací ani za pomoci učitele
- při využívání získaných vědomostí a dovedností k řešení teoretických i praktických úkolů se dopouští závažných chyb

Kompetence komunikativní

- v ústním i písemném projevu se dopouští závažných nedostatků ve správnosti, výstižnosti a přesnosti, písemný projev je málo pečlivý a estetický
- často nedokáže vyslechnout názor svého spolužáka, nechápe jeho sdělení a neumí odpovědět na návodné otázky

Kompetence sociální a personální

- při spolupráci ve dvojicích a ve skupině vyžaduje výraznou pomoc spolužáků a vyučujícího
- má problémy s respektováním pravidel týmové práce

Kompetence občanské

- je si vědom svých povinností ve škole i mimo školu, ale často je neplní ani po domluvě učitelem

Kompetence pracovní

- neuvědomuje si význam společné práce při řešení daného problému
- jeho práce obvykle není pro skupinu přínosem, často narušuje práci celé skupiny
- na zadáných úkolech nedovede nebo nechce pracovat ani podle pokynů učitele

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si osvojil vědomosti, dovednosti, schopnosti, postoje, hodnoty, metody a strategie na tak nízké úrovni, že nemohly být alespoň dostatečně naplněny očekávané výstupy stanovené pro daný ročník a klíčové kompetence se nemohly rozvíjet. Úroveň klíčových kompetencí je následující:

Kompetence k učení

- nemá pozitivní vztah k učení, neučí se ani na přímý pokyn učitele
- nedokáže si samostatně zorganizovat práci ani podle pokynů učitele
- v jeho učení se projevují závažné nepřesnosti, nedostatky a chyby, které nedokáže ani s pomocí učitele opravit
- není schopen samostatně studovat ani podle pokynů učitele, potřebuje jeho přímé a stálé vedení a podporu
- nedovede vyhledat informace

Kompetence k řešení problémů

- nedovede logicky myslet, nedokáže užívat základní myšlenkové operace ani za pomoci učitele
- nedovede využít získané vědomosti a dovednosti k řešení teoretických i praktických úkolů ani s podněty učitele

Kompetence komunikativní

- v ústním i písemném projevu se dopouští závažných nedostatků ve správnosti, výstižnosti a přesnosti, písemný projev není pečlivý, jeho estetická úroveň je velmi nízká
- nedokáže vyslechnout názor svého spolužáka, nechápe jeho sdělení a neumí odpovědět na návodné otázky

Kompetence sociální a personální

- nedokáže spolupracovat s ostatními, přestože mu poskytují stálou podporu a pomoc - nerespektuje pravidla týmové práce

Kompetence občanské

- neuvědomuje si své povinnosti ve škole ani mimo školu, neplní si je

Kompetence pracovní

- neuvědomuje si význam společné práce při řešení daného problému
- jeho práce není pro skupinu přínosem, narušuje práci celé skupiny
- na zadáných úkolech nepracuje ani podle pokynů učitele

1.1.6 Hodnocení vyučovacích předmětů s převahou výchovného zaměření

Převahu výchovného zaměření mají předměty Výtvarná výchova, Hudební výchova a Tělesná výchova. Při klasifikaci v těchto předmětech se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí: stupeň tvořivosti a samostatnosti projevu, osvojení potřebných vědomostí, zkušeností, činností a jejich tvořivá aplikace, poznání zákonitostí daných činností a jejich uplatňování ve vlastní činnosti, kvalita projevu, vztah žáka k činnostem a zájem o ně, estetické vnímání, přístup k uměleckému dílu a k estetice ostatní společnosti, v tělesné výchově s přihlédnutím ke zdravotnímu stavu žáka všeobecná, tělesná zdatnost, výkonnost a jeho péče o vlastní zdraví.

Výsledky vzdělávání žáka se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá své osobní předpoklady a velmi úspěšně podle požadavků osnov je rozvíjí v individuálních a kolektivních projevech. Jeho projev je esteticky působivý, originální, procítěný, v hudební a tělesné výchově přesný. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě. Má výrazně aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu a projevuje k nim aktivní vztah. Úspěšně rozvíjí svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které úspěšně rozvíjí v individuální a kolektivním projevu. Jeho projev je esteticky působivý a má jen menší nedostatky z hlediska požadavků osnov. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o umění, o estetiku a tělesnou zdatnost. Rozvíjí si v požadované míře estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně své schopnosti v individuální a kolektivním projevu. Jeho projev je málo působivý, dopouští se v něm chyb, které koriguje pouze s pomocí učitele. Jeho vědomosti a dovednosti mají četnější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný aktivní zájem o umění, estetiku a tělesnou kulturu. Nerozvíjí v požadované míře svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Rozvoj jeho schopností a jeho projev jsou málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Vědomosti a dovednosti aplikuje jen se značnou pomocí učitele. Projevuje velmi malou snahu a zájem o činnosti, nerozvíjí dostatečně svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný a nemá estetickou hodnotu. Minimální osvojené vědomosti a dovednosti nedovede aplikovat. Neprojevuje zájem o práci a nevyvíjí úsilí rozvíjet svůj estetický vkus a tělesnou zdatnost.

1.1.7 Hodnocení vyučovacích předmětů s převahou praktického zaměření

Převahu praktického zaměření má předmět Praktické činnosti a Informatika a robotika. Při klasifikaci v těchto předmětech se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem, osvojení praktických dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce, využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech, aktivita, samostatnost, tvořivost, iniciativa v praktických činnostech, kvalita výsledků činností, organizace vlastní práce a pracoviště, udržování pořádku na pracovišti, dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a péče o životní prostředí, hospodárné využívání surovin, materiálů, energie, překonávání překážek v práci, obsluha a údržba laboratorních zařízení a pomůcek, nástrojů, nářadí a měřidel.

Výsledky vzdělávání žáka se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky, které je samostatně schopen odhalovat a korigovat. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle udržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí. Při hospodárném využívání surovin, materiálů a energie se dopouští malých chyb. Laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla obsluhuje a udržuje s drobnými nedostatky. Překážky v práci překonává s občasnou pomocí učitele.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají častější nedostatky, které koriguje pouze za pomoci učitele. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku. Dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a v malé míře přispívá k tvorbě a ochraně životního prostředí. Na podněty učitele je schopen hospodárně využívat suroviny, materiály a energii. Překážky v práci překonává jen s častou pomocí učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu a vztahu k práci, k pracovnímu kolektivu a praktickým činnostem. Získané teoretické poznatky dovede využít při praktické činnosti jen za soustavné pomoci učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb, které i za pomoci učitele koriguje obtížně a nepřesně. Při volbě postupů a způsobů práce potřebuje soustavnou pomoc učitele. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Práci dovede organizovat za soustavné pomoci učitele, méně dbá o pořádek na pracovišti. Méně dbá na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a o životní prostředí. Porušuje zásady hospodárnosti využívání surovin, materiálů a energie. Překážky v práci překonává jen s pomocí učitele.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Nedokáže ani s pomocí učitele uplatnit získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech, dovednostech a návycích má podstatné nedostatky. Nedokáže postupovat při práci ani s pomocí učitele. Výsledky jeho práce jsou nedokončené, neúplné, nepřesné, nedosahují předepsané ukazatele. Práci na pracovišti si nedokáže zorganizovat, nedbá na pořádek na pracovišti. Neovládá předpisy o ochraně zdraví při práci a nedbá na ochranu životního prostředí. Nevyužívá hospodárně surovin, materiálů a energie.

1.1.8 Celkové hodnocení žáka na vysvědčení

Prospěl/a s vyznamenáním:

- není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu horším než 2 – chvalitebný
- průměr stupňů prospěchu ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem není vyšší než 1,5
- jeho chování je hodnoceno stupněm velmi dobré

Prospěl/a:

- není-li v žádném z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením

Neprospěl/a:

- je-li v některém z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem hodnocen na vysvědčení stupněm prospěchu 5 – nedostatečný nebo odpovídajícím slovním hodnocením

Nehodnocen/a:

- není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci prvního pololetí

1.1.9 Zásady pro používání slovního hodnocení

- Při použití slovního hodnocení se výsledky vzdělávání žáka v jednotlivých povinných a nepovinných předmětech stanovených školním vzdělávacím programem hodnotí tak, aby byla zřejmá úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům jednotlivých předmětů školního vzdělávacího programu, ke svým vzdělávacím a osobnostním předpokladům a věku.
- Slovní hodnocení zahrnuje posouzení výsledků vzdělávání žáka v jejich vývoji, ohodnocení přístupu žáka ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon, a naznačení dalšího rozvoje žáka; obsahuje také zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.
- Výsledky vzdělávání žáka na konci prvního pololetí lze hodnotit souhrnně za všechny předměty. ^[7] Slovní hodnocení lze použít i pro hodnocení chování žáka.
- Pro hodnocení žáků 1. a 2. ročníku se používá slovní hodnocení. Toto slovní hodnocení je souhrnnou písemnou zpětnou vazbou o tom, co dítě zvládlo při osvojování konkrétních dovedností, vědomostí a návyků.
- Slovní hodnocení poskytuje také informaci o cílech vzdělávání pro další období.
- Každému hodnocení musí závazně předcházet jasné a srozumitelné seznámení žáků s cíli vzdělávání a k nim náležejících kritérií hodnocení. Žáci mají právo vědět, v čem a proč budou vzdělávání a kdy, jakým způsobem a podle jakých pravidel budou v určité fázi vzdělávacího procesu hodnoceni.
- Důležitým prvkem procesu učení je práce s chybou. Žáci mají právo udělat chybu s vědomím toho, že chybovat je normální, neboť je to nedílná součást procesu každého učení. Chyba a následná práce s ní je příležitostí ke zlepšení.
- Od 3. ročníku se při hodnocení souhrnnějších prací doplňuje slovní hodnocení procentovým vyjádřením úspěšnosti žáka v rozmezí 0% až 100%.
- Stanovená pravidla pro hodnocení a klasifikaci žáků jsou zcela závazná pro všechny vyučující a musí být všemi vyučujícími dodržována.

Výběr kritérií (možnost úprav):

- **intelekt:** obecné rozumové schopnosti (intelligence); speciální dovednosti (např. matematicko – logické, jazykové a jiné); organizační schopnosti; bystrost; plánovitost; předvídavost; formy myšlení
- **fantazie:** bohatost fantazijních představ; tvůrčí fantazie; rekonstrukční fantazie; umělecká fantazie
- **vyjadřovací schopnosti:** řeč: vytržbená, stručná, bohatá, výrazná, spisovná, jasná, výstižná
- **paměť:** rychlost vstřípení látky; délka zapamatování; rychlost vybavování; kvalita obsahu zapamatované látky; objektivní nebo subjektivní typ (zkresluje skutečnost)
- **pozornost:** vytrvalost pozornosti; délka a hloubka pozornosti
- **city:** soucitnost s druhými; citový vztah ke zvířatům a věcem; hloubka; rychlost a trvalost citů; estetické, intelektuální a etické city
- **temperament:** vzrušivost; živost; rychlost reakcí
- **povahové ladění:** optimistické, pesimistické
- **zájmy a ideály:** bohatost zájmů; kvalita zájmů; zájmy o matematiku; literaturu; hudbu; výtvarná umění; herectví; přírodu a jiné; trvalost zájmů
- **vztah k učení a k práci:** pečlivost; zájem o učení; zájem o manuální práci; zájem o duševní práci; spolupracuje se školou; životní cíl a zaměření
- **vztah k učitelům a představeným:** uznává autoritu učitele a školy; přímost; úslušnost; ochota; uctivost; nebojácnost; poslušnost
- **vztah k lidem a spolužákům:** společenskost; ochota pomoci; slušnost ve vystupování; něžnost; poddajnost; ústupnost – neústupnost; altruismus; důvěřivost; soucitnost; ohleduplnost; spravedlivost; neagresivní chování
- **extroverze – introverze:** společenskost – uzavřenost; rád – nerad se stýká s druhými; uzavřenost – otevřenost
- **společenské způsoby a vystupování:** zdvořilost; jemnost; takt; družnost; milé vystupování; ochota a úslušnost; osvojené návyky chování
- **volní vlastnosti:** vytrvalost; cílevědomost; snaživost (píle); neústupnost při překonávání překážek; smysl pro povinnost; zodpovědnost; plnění povinností; dochvilnost
- **samostatnost:** úkoly řeší samostatně; samostatnost v řešení životních situací (obstará nákup, zajistí vzkazy a podobně)
- **smysl pro pořádek:** pořádnost a úklid vlastních věcí; pečlivost v uspořádání školních pomůcek, sešitů a knih
- **ctičádost:** zvýšená – snížená; přiměřená (zdravá)
- **sebehodnocení:** sebekritičnost; přeceňuje se – podceňuje se
- **nebojácnost:** není trémistou; dovede oponovat názorům, s nimiž nesouhlasí; statečnost
- **dominance – submisivita:** chce řídit druhé; chce organizovat; panovačnost; neústupnost – ústupnost; kompromisnost; tolerantnost; chce být veden
- **mravní vlastnosti:** upřímnost; pravdomluvnost; otevřenost; smysl pro pravdu; smysl pro nestrannost; altruismus (již uvedeno); dobré chování; zodpovědnost (již uvedeno); čestnost, zásadovost; ukázněnost; hrdost; svědomí
- **sociální aktivita:** iniciativnost; společenská akce; průbojnost; zapojení do diskusí; hlásí se často ve vyučování; navrhuje nové věci
- **motorika:** pohybová obratnost celková; jemná koordinace pohybů prstů a rukou (zručnost); má rád ruční práce

Poznámka: u některých znaků nelze určit, zdali jde o znak kladný nebo záporný z etického hlediska (viz např. temperament). U některých nelze určit ani jejich opak, neboť se jich užívá jen v pejorativním smyslu (viz jazykové zvláštnosti). Seznam lze chápat také z různých pohledů a lze jej rozšiřovat.

Zásady pro převedení slovního hodnocení do klasifikace nebo klasifikace do slovního hodnocení pro stanovení celkového hodnocení žáka na vysvědčení

Ovládnutí učiva předepsaného osnovami (stupně prospěchu)

- 1 – výborný (ovládá bezpečně)
- 2 – chvalitebný (ovládá)
- 3 – dobrý (v podstatě ovládá)
- 4 – dostatečný (v podstatě ovládá s dopomocí)
- 5 – nedostatečný (neovládá)

Úroveň myšlení

- 1 – výborný (pohotový, bystrý, dobře chápe souvislosti)
- 2 – chvalitebný (uvažuje celkem samostatně)
- 3 – dobrý (menší samostatnost v myšlení)
- 4 – dostatečný (nesamostatné myšlení)
- 5 – nedostatečný (odpovídá nesprávně i na návodné otázky)

Úroveň vyjadřování

- 1 – výborný (výstižné a poměrně přesné)
- 2 – chvalitebný (celkem výstižné)
- 3 – dobrý (myšlenky vyjadřuje ne dost přesně)
- 4 – dostatečný (myšlenky vyjadřuje se značnými obtížemi)
- 5 – nedostatečný (i na návodné otázky odpovídá nesprávně)

Celková aplikace vědomostí, řešení úkolů, chyby, jichž se žák dopouští

- 1 – výborný (užívá vědomostí a dovedností spolehlivě a uvědoměle, pracuje samostatně, přesně a s jistotou)
- 2 – chvalitebný (dovede používat vědomosti a dovednosti při řešení úkolů, dopouští se jen menších chyb)
- 3 – dobrý (řeší úkoly s pomocí učitele a s touto pomocí snadno překonává potíže a odstraňuje chyby)
- 4 – dostatečný (dělá podstatné chyby, nesnadno je překonává)
- 5 – nedostatečný (praktické úkoly nedokáže splnit ani s pomocí)

Píle a zájem o učení

- 1 – výborný (aktivní, učí se svědomitě a se zájmem)
- 2 – chvalitebný (učí se svědomitě)
- 3 – dobrý (k učení a práci nepotřebuje větších podnětů)
- 4 – dostatečný (malý zájem o učení, potřebuje stálé podněty)
- 5 – nedostatečný (pomoc a pobízení k učení jsou zatím neúčinné)

1.1.10 Stupně hodnocení chování, výchovná opatření

Chování žáka ve škole a na akcích pořádaných školou je na vysvědčení hodnoceno stupni:

- stupeň 1 (velmi dobré)
- stupeň 2 (uspokojivé)
- stupeň 3 (neuspokojivé)

Hodnocení a klasifikace chování žáka – obecné zásady

- Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli, rozhoduje o ní ředitelka po projednání v pedagogické radě.
- Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování (školní řád) včetně dodržování Provozního řádu školy během klasifikačního období.
- Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.
- Postihování chování žáka mimo školu – rodiče je třeba vést k tomu, aby plně odpovídali za své děti v oblasti výchovné; škola hodnotí a klasifikuje žáky především za jejich chování ve škole. Jsou-li však závažné a prokazatelné důvody udělit žákovi výchovné opatření vedoucí k posílení kázně, lze ve vážných případech přihlídnout k chování i mimo školu, jedná-li se o případy, jejichž projednávání se škola přímo účastní.

Výchovná opatření

- Ředitelka školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu jiné právnické či fyzické osoby žákovi po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.
- Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících žákovi po projednání s ředitelkou školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo za déletrvající úspěšnou práci.
- Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení v průběhu klasifikačního období uložit žákovi některé z kázeňských opatření:
 - a) napomenutí třídního učitele
 - b) důtku třídního učitele
 - c) důtku ředitelky školy
- Třídní učitel neprodleně oznámí ředitelce školy uložení napomenutí nebo důtky třídního učitele.
- Důtku ředitelky školy lze žákovi uložit pouze po projednání v pedagogické radě.
- Ředitelka školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění, uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.
- Udělení pochvaly ředitelky školy a uložení napomenutí nebo důtky se zaznamená do dokumentace školy.
- Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamená na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.
- Stupně hodnocení z chování uděluje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, případně s dalšími vyučujícími; kritériem pro hodnocení chování je dodržování školního řádu v průběhu klasifikačního období.
- Při hodnocení chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným výchovným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže byla tato opatření neúčinná. Výchovná opatření stejného stupně mohou být udělena i vícekrát během pololetí, pokud žák porušuje pravidla jiného druhu, než za které dostal předchozí postih.
- Důtku ředitelky školy je možné udělit i vícekrát za stejný druh přestupků.

Napomenutí třídního učitele je udělováno za méně závažná porušování daných pravidel, a to buď za jednorázové porušení, nebo za opakované případy. Jedná se například o tyto přestupky:

- pozdní příchody
- nepřezouvání
- nepořádek, nepřipravenost na vyučování (vybavení, žákovská knížka...)
- méně časté rušení výuky, které žák na základě upozornění učitele je schopen korigovat
- nedodržování pravidel slušného chování (běžných společenských norem jako je slušné vyjadřování, pomoc druhému...)

Důtku třídního učitele je udělována jednak v případě, kdy po udělení napomenutí třídního učitele nedošlo ke zlepšení chování, a jednak při závažnějším porušení pravidel, jako je například:

- časté rušení výuky, které žák není schopen ani po napomenutí učitelem účinně korigovat
- fyzické napadení spolužáka, které ale nemá za následek újmu na zdraví
- velmi hrubé a vulgární vyjadřování ke spolužákům
- zlomyslné chování, zesměšňování, poškozování věcí, pomlouvání vůči spolužákům
- nedovolené opuštění školy
- nošení nebezpečných předmětů do školy
- neomluvená absence (1 až 2 hodiny)

Důtku ředitelky školy je udělována jednak v případě, kdy ani po udělení důtky třídního učitele se chování žáka nezlepšilo, a jednak v případech obzvláště hrubého porušení pravidel, jako je například:

- krádež, vandalství
- ublížení na zdraví
- nošení, propagace, užívání nebo distribuce návykových látek
- slovní či fyzický útok vůči učiteli nebo jakémukoliv pracovníkovi školy
- šikanování nebo hrubé násilí vůči spolužákovi
- neomluvená absence (3 až 10 hodin)
- zákonný zástupce žáka má v případě svého zájmu právo projednat udělení jakéhokoli výchovného opatření osobně s třídním učitelem nebo ředitelkou školy
- udělení důtky ředitelky školy je se zákonným zástupcem projednáno vždy, a to zpravidla ředitelem školy, ve výjimečných případech třídním učitelem.

Pokud žák často porušuje pravidla školního řádu a není schopen své chování zlepšit ani po udělení některého z výše uvedených výchovných opatření nebo pokud je hodnocení jeho chování trvale spíše negativní, svolá ředitelka školy k projednání hodnocení chování žáka společnou schůzku zástupců školy (člen vedení, třídní učitel, výchovný poradce) a zákonných zástupců žáka. Z tohoto jednání je pořízen zápis. Cílem jednání je dosáhnout účinné spolupráce rodiny a školy při nápravě chování žáka.

Stupně hodnocení chování

Stupeň 1 (*velmi dobré*)

Žák dodržuje pravidla školního řádu.

Při řešení problémů v mezilidských vztazích ve třídě i mimo ni uplatňuje zásady slušné a vstřícné komunikace. Volí takové způsoby řešení, které přispívají k utváření dobrých mezilidských vztahů potřebných pro soužití s vrstevníky, pro vztah mezi učitelem a žákem a pro kvalitní spolupráci. Uvědomuje si zodpovědnost za svá rozhodnutí.

Chápe základní principy, na kterých spočívají společenské zákony a normy. Zná svá práva a povinnosti ve škole a své chování a jednání směřuje k jejich vědomému naplňování. Respektuje práva ostatních lidí, odmítá jakýkoliv útlak a hrubé zacházení, v rámci svých možností poskytne účinnou pomoc.

Chrání majetek školy, dbá o zapůjčené učebnice a další pomůcky.

Chrání své zdraví a zdraví druhých.

Do školy dochází pravidelně, jeho nepřítomnost je řádně omluvená způsobem, který stanovuje školní řád. Stupněm *velmi dobré* je možné hodnotit i chování žáka, který se ojediněle dopouští méně závažných přestupků proti ustanovení školního řádu, ale je přístupný výchovnému působení školy. Na domluvu, napomenutí či důtku reaguje zlepšením chování a projevuje snahu o nápravu.

Stupeň 2 (*uspokojivé*)

Žák v podstatě dodržuje pravidla školního řádu.

Při řešení problémů v mezilidských vztazích nedokáže vždy uplatňovat slušnou a vstřícnou komunikaci. Přestože si uvědomuje důležitost dobrých mezilidských vztahů, mívá problémy v soužití s ostatními žáky nebo učiteli. Při řešení problémových situací není schopen činit uvážlivá rozhodnutí, později často svých rozhodnutí lituje. Chápe základní principy, na kterých spočívají společenské zákony a normy. Zná svá práva a povinnosti ve škole, ale občas je nedodržuje nebo vědomě porušuje. Přestupky mají již závažnější charakter. Ke svým spolužákům bývá málo ohleduplný, ojediněle použije psychické či fyzické násilí. Narušuje výchovně vzdělávací činnost školy, ohrožuje bezpečnost či zdraví svoje nebo jiných osob.

Nepečuje o učebnice a další pomůcky zapůjčené školou.

Předchází opatření, která mu byla uložena s cílem zlepšit jeho chování, nebyla účinná a nevedla k nápravě. Žák se potýká se závažnými problémy, ale je si jich vědom a projevuje ochotu je řešit s pomocí dospělých. Stupněm *uspokojivé* je možné hodnotit i chování žáka, který má neomluvené absence.

Stupeň 3 (*neuspokojivé*)

Žák opakovaně porušuje pravidla školního řádu, přestupky mají závažný charakter.

Hrubým způsobem narušuje mezilidské vztahy mezi vrstevníky, jeho soužití se spolužáky a učiteli je opakovaně problémové. Nerespektuje a neuznává práva ostatních lidí, vůči spolužákům používá psychické a fyzické násilí. Nepřipouští si zodpovědnost za své činy ani jich nelituje. Nedokáže ovládat své chování a jednání, nemá zájem na jejich zlepšení. Svým chováním je nebezpečný nejen svému okolí, ale i sobě samému.

Vědomě poškozuje své zdraví nebo zdraví jiných osob.

Nemá pozitivní vztah k učení, úmyslnou nekázní znemožňuje výchovně vzdělávací činnost ve třídě. Chápe základní principy, na kterých spočívají zákony, ale vědomě je porušuje. V jeho chování se projevují sklony k rasismu, šikanování a dalším projevům nesnášenlivého chování a jednání.

Způsobí závažnou škodu na majetku školy.

Předchází opatření, která mu byla uložena s cílem zlepšit jeho chování, nebyla účinná a nevedla k nápravě. Žák se dostal do závažných problémů, ale není si jich vědom a neprojevuje ochotu je s pomocí dospělých řešit. Stupněm *neuspokojivé* je možné hodnotit i chování žáka, jehož neomluvená absence je opakovaná nebo má dlouhodobý charakter.

1.2 Postup žáka do vyššího ročníku

- Do vyššího ročníku postoupí žák, který na konci druhého pololetí prospěl ze všech povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem s výjimkou předmětů výchovného zaměření stanovených rámcovým vzdělávacím programem a předmětů, z nichž byl uvolněn, pokud mu nebylo povoleno opakování z vážných zdravotních důvodů.
- Do vyššího ročníku postoupí i žák prvního stupně základní školy, který již v rámci prvního stupně opakoval ročník, a to bez ohledu na prospěch tohoto žáka.
- Nelze-li žáka hodnotit na konci prvního pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení za první pololetí bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné hodnotit ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí nehodnotí.
- Nelze-li žáka hodnotit na konci druhého pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín a to tak, aby hodnocení za druhé pololetí bylo provedeno nejpozději do konce září následujícího školního roku. V období měsíce září do doby hodnocení navštěvuje žák nejbližší vyšší ročník.
- Žák, který plní povinnou školní docházku, opakuje ročník, pokud na konci druhého pololetí neprospěl (ani v opravné zkoušce) nebo nemohl být hodnocen. Ředitelka školy může povolit žákovi na žádost jeho zákonného zástupce a na základě doporučení vyjádření odborného lékaře opakování ročníku z vážných zdravotních důvodů, a to bez ohledu na to, zda žák na daném stupni již opakoval ročník.
- Žáka 1. – 9. ročníku je možné za příslušné pololetí klasifikovat pouze tehdy, nepřesáhne-li jeho absence v odučených vyučovacích hodinách v příslušném vyučovacím předmětu **50 %**. Nesplnění této podmínky je závažnou objektivní příčinou, pro kterou nelze žáka za příslušné pololetí klasifikovat, a dále se postupuje podle následujících bodů:
 - Nepřesáhne-li hodnoty absencí žáka dvojnásobků hodnot uvedených v předchozím bodě, může ředitelka školy v odůvodněných případech, zejména v případě dlouhodobého závažného onemocnění žáka, na základě písemné žádosti zákonného zástupce žáka, po projednání v pedagogické radě a mají-li příslušní vyučující dostatek podkladů pro klasifikaci, umožnit klasifikaci žáka.
 - Mají-li příslušní vyučující dostatek podkladů pro klasifikaci, z nichž vyplývá, že žák bude hodnocen v daném předmětu stupněm nedostatečným, žák klasifikován nebude.

1.3 Komisionální a opravné zkoušky

1.3.1 Odvolání proti klasifikaci

- Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci 1. nebo 2. pololetí, může do tří pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dověděl, nejpozději však do tří pracovních dnů od vydání vysvědčení požádat ředitelku školy o komisionální přezkoušení.

1.3.2 Pravidla pro komisionální přezkoušení a opravné zkoušky

Komisi pro komisionální přezkoušení (dále jen „přezkoušení“) jmenuje ředitelka školy.

Komise je tříčlenná a tvoří ji:

- a) předseda, kterým je ředitelka školy, popřípadě jím pověřený učitel zkoušející školy, nebo v případě, že vyučujícím daného předmětu je ředitelka školy, krajským úřadem jmenovaný jiný pedagogický pracovník školy
 - b) zkoušející učitel, jímž je vyučující daného předmětu ve třídě, v níž je žák zařazen, popřípadě jiný vyučující daného předmětu
 - c) přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené Rámcovým vzdělávacím programem pro základní vzdělávání.
- V odůvodněných případech může krajský úřad rozhodnout o konání opravné zkoušky a komisionálního přezkoušení na jiné základní škole. Zkoušky se na základě žádosti krajského úřadu účastní školní inspektor.
 - Výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení. Výsledek přezkoušení stanoví komise hlasováním. Výsledek přezkoušení se vyjádří slovním hodnocením nebo stupněm prospěchu. Ředitelka školy sdělí výsledek přezkoušení prokazatelným způsobem žákovi a zákonnému zástupci žáka. V případě změny hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí se žákovi vydá nové vysvědčení.
 - O přezkoušení se pořizuje protokol, který se stává součástí dokumentace školy.
 - Žák může v jednom dni vykonat přezkoušení pouze z jednoho předmětu. Není-li možné žáka ze závažných důvodů ve stanoveném termínu přezkoušet, stanoví orgán jmenující komisi náhradní termín přezkoušení.
 - Komisionální zkouška má část písemnou a ústní, v případě žáka 1. až 3. ročníku lze písemnou část vynechat.
 - Konkrétní obsah a rozsah přezkoušení stanoví ředitelka školy v souladu se školním vzdělávacím programem.
 - Vykonáním přezkoušení není dotčena možnost vykonat opravnou zkoušku.

Opravné zkoušky

- Žáci, kteří na daném stupni základní školy dosud neopakovali ročník a kteří na konci druhého pololetí neprospěli nejvýše ze dvou povinných předmětů s výjimkou předmětů výchovného zaměření, konají opravné zkoušky.
- Opravné zkoušky se konají nejpozději do konce příslušného školního roku v termínu stanoveném ředitelkou školy. Žák může v jednom dni skládat pouze jednu opravnou zkoušku. Opravné zkoušky jsou komisionální.
- Žák, který nevykoná opravnou zkoušku úspěšně nebo se k jejímu konání nedostaví, neprospěl. Ze závažných důvodů může ředitelka školy žákovi stanovit náhradní termín opravné zkoušky nejpozději do 15. září následujícího školního roku. Do té doby je žák zařazen do nejbližšího vyššího ročníku, popřípadě znovu do devátého ročníku.

1.4 Způsob hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- Žákem se speciálními vzdělávacími potřebami je osoba se zdravotním postižením, zdravotním znevýhodněním nebo sociálním znevýhodněním. Zdravotním postižením je mentální, tělesné, zrakové nebo sluchové postižení, vady řeči, souběžné postižení více vadami, autismus a vývojové poruchy učení nebo chování.
- Při zdravotním znevýhodnění se jedná o zdravotní oslabení, dlouhodobou nemoc nebo lehčí zdravotní poruchy vedoucí k poruchám učení a chování, které vyžadují zohlednění při vzdělávání

Sociálním znevýhodněním se rozumí:

- a) rodinné prostředí s nízkým sociálně kulturním postavením, ohrožení sociálně patologickými jevy
 - b) nařízená ústavní výchova nebo uložená ochranná výchova
 - c) postavení azylanta a účastníka řízení o udělení azylu na území ČR podle zvláštního právního předpisu.
- Třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů k hodnocení a klasifikaci žáka.
 - Škola zohlední příznaky specifické poruchy učení nebo chování v hodnocení a klasifikaci žáka, po konzultaci se speciálním školským zařízením může individuálně upravit způsob hodnocení a klasifikace žáka v jednotlivých předmětech
 - Při hodnocení a klasifikaci žáků bude upřednostňována motivační složka hodnocení (hodnocení jevů, které žák zvládl). Je vhodné používat různých forem hodnocení – hodnocení s uvedením chyb, bodové hodnocení.
 - U žáka s vývojovou poruchou učení rozhodne ředitelka školy o použití slovního hodnocení na základě žádosti zákonného zástupce žáka.
 - Hodnocení výsledků vzdělávání žáka na vysvědčení je vyjádřeno klasifikačním stupněm (dále jen „klasifikace“), slovně nebo kombinací obou způsobů.
 - Žák zařazený do zdravotní tělesné výchovy při částečném osvobození nebo při úlevách doporučených lékařem bude klasifikován v tělesné výchově s přihlédnutím k druhu a stupni postižení a k jeho celkovému zdravotnímu stavu.
 - Škola převede slovní hodnocení do klasifikace nebo klasifikaci do slovního hodnocení v případě přestupu žáka na školu, která hodnotí odlišným způsobem, a to na žádost této školy nebo zákonného zástupce žáka. Škola, která hodnotí slovně, převede pro účely přijímacího řízení ke střednímu vzdělávání slovní hodnocení do klasifikace
 - Při klasifikaci žáka je možné upřednostňovat také širší slovní hodnocení.

Pozn.: vyučující sdělí ostatním žákům vhodným způsobem podstatu individuálního přístupu a způsobu hodnocení a klasifikace žáka se speciálními vzdělávacími potřebami.

1.5 Hodnocení nadaných žáků

- mimořádně nadaným žákem se rozumí jedinec, jehož rozložení schopností dosahuje mimořádné úrovně při vysoké tvořivosti v celém okruhu činností nebo v jednotlivých rozumových oblastech, pohybových, uměleckých a sociálních dovednostech
- zjišťování mimořádného nadání žáka provádí školské poradenské zařízení
- ředitelka školy může přeradit mimořádně nadaného žáka do vyššího ročníku bez absolvování předchozího ročníku na základě zkoušky před komisí, kterou jmenuje
- obsah a rozsah zkoušek stanoví ředitelka školy
- za neabsolvovaný ročník nebude žákovi vydáno vysvědčení. V následujících vysvědčeních se na zadní straně uvede, které ročníky žák neabsolvoval
- individuálně vzdělávaný žák koná za každé pololetí zkoušky z příslušného učiva, a to ve škole, do níž byl přijat k plnění povinné školní docházky. Nelze-li individuálně vzdělávaného žáka hodnotit na konci příslušného pololetí, určí ředitelka školy pro jeho hodnocení náhradní termín, a to tak, aby hodnocení bylo provedeno nejpozději do dvou měsíců po skončení pololetí. Ředitelka školy zruší povolení individuálního vzdělávání, pokud žák na konci druhého pololetí příslušného školního roku neprospěl nebo nelze-li žáka hodnotit na konci pololetí ani v náhradním termínu

1.6 Způsob získávání podkladů pro hodnocení

- Podklady pro hodnocení a klasifikaci získávají vyučující zejména: soustavným diagnostickým pozorováním žáků, sledováním jeho výkonů a připravenosti na vyučování, různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové...) kontrolními písemnými pracemi, analýzou výsledků různých činností žáků, konzultacemi s ostatními vyučujícími a podle potřeby i psychologickými a zdravotnickými pracovníky.
- V průběžném hodnocení se jedná především o tzv. **formativní hodnocení**, které směřuje k podpoře dalšího efektivního učení žáka, nabízí radu, vedení a poučení zaměřené na zlepšování budoucích výkonů. Poskytuje hodnotící informaci ve chvíli, kdy se dá určitá činnost nebo výkon ještě zlepšit. Má obvykle dialogickou podobu – rozhovor s učitelem nad probíhající nebo ukončenou prací, hodnotící komunikace žáků při skupinové práci, ústní či písemné sebehodnocení žáka podle zadaných kritérií, písemná hodnotící zpráva pro rodiče v žákovském deníku nebo žákovské knížce obsahující doporučení k domácí přípravě žáka. Může se jednat o diagnostický test, který prokáže aktuální úroveň výsledků žákova učení a se kterým žáci nadále pracují. Žák 4. až 9. ročníku základní školy musí mít ze všech předmětů alespoň dvě známky za každé pololetí.
- Znamky získávají vyučující průběžně během celého klasifikačního období. Není přípustné ústně přezkušovat žáky koncem klasifikačního období z látky celého tohoto období. Výjimku tvoří vědomosti nutné k zvládnutí zkoušené látky. Zkoušení je prováděno zásadně před kolektivem třídy, nepřípustné je individuální přezkušování po vyučování. Výjimka je možná jen při diagnostikované vývojové poruše, kdy je tento způsob doporučen ve zprávě psychologa. Není-li splněn minimální počet známek za pololetí, jde o nedostatek podkladů pro klasifikaci. Za získání dostatečných podkladů ke klasifikaci odpovídá vyučující příslušného předmětu. Výjimkou jsou situace, kdy časté, opakované nebo dlouhodobé absence nebo omluvy žáka znemožňují této povinnosti dostát.
- Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace, klasifikaci zdůvodňuje a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Po ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 14 dnů. Učitel sděluje všechny známky, které bere v úvahu při celkové klasifikaci, zástupcům žáka a to zejména prostřednictvím zápisů do žákovské knížky - současně se sdělováním známek žákům.
- Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.
- O termínu písemné zkoušky, která má trvat více než 30 minut, informuje vyučující žáky dostatečně dlouhou dobu předem. Informuje o tom i ostatní vyučující. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.
- Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka průkazným způsobem tak, aby mohl vždy doložit správnost celkové klasifikace žáka i způsob získání známek (ústní zkoušení, písemné...). V případě dlouhodobé nepřítomnosti nebo rozvázání pracovního poměru v průběhu klasifikačního období předá tento klasifikační přehled zastupujícímu učiteli nebo vedení školy.
- Vyučující zajistí zapsání známek za první i za druhé pololetí do katalogových listů tak, aby nejpozději 24 hodin před konáním klasifikační pedagogické rady byly známky uzavřeny a zapsány. V případě předpokládané klasifikace stupněm „nedostatečný“ informují příslušní vyučující zákonné zástupce žáka s dostatečným předstihem, nejpozději 2 týdny před klasifikační pedagogickou radou. Do katalogových listů jsou zapisovány známky z jednotlivých předmětů, udělená výchovná opatření a další údaje o chování žáka, jeho pracovní aktivitě a činnosti ve škole.
- Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu. Při dlouhodobějším pobytu žáka mimo školu (lázeňské léčení, léčebné pobyty, dočasné umístění v ústavech apod.) vyučující respektuje známky žáka, které škole sdělí škola při instituci, kde byl žák umístěn; žák se znovu nepřezkazuje.

- Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Průměr z klasifikace za příslušné období je pouze jedním z kritérií.
- Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování a prospěchu se projednají v pedagogické radě a třídní učitelé sdělí výsledky prokazatelným způsobem zák. zástupcům žáka i žákům.

V případě problémů v prospěchu k tomu použijí stupnici:

Má velmi slabý prospěch – v případě prospěchu mezi stupni dostatečný a nedostatečný

Má nedostatečný prospěch – v případě, že by v daný okamžik byl celkově hodnocen stupněm nedostatečným.

- Vyučující si souhrnné písemné práce uschovávají po dobu, během které se klasifikace žáka určuje nebo ve které se k ní mohou zákonní zástupci žáka odvolat - tzn. celý školní rok včetně hlavních prázdnin, v případě žáků s odloženou klasifikací nebo opravnými zkouškami až do 30. 10. dalšího školního roku. Opravené písemné práce musí být předloženy všem žákům a na požádání ve škole také rodičům. Ostatní práce si žák uchovává ve svém portfoliu (případně v sešitu).
- Při určování klasifikačního stupně posuzuje učitel výsledky práce objektivně, nesmí podléhat žádnému vlivu subjektivnímu ani vnějšímu.
- Vyučující dodržují zásady pedagogického taktu, zejména neklasifikují žáky ihned po jejich návratu do školy po nepřítomnosti delší než jeden týden, účelem zkoušení není nacházet mezery ve vědomostech žáka, ale hodnotit to, co umí, učitel klasifikuje jen probrané učivo, zadávání nového povinného učiva k samostatnému nastudování a následnému zkoušení celé třídy není přípustné, před prověřováním znalostí musí mít žáci dostatek času k naučení, procvičení a zažití učiva, prověřování znalostí provádět až po dostatečném procvičení učiva.
- Třídní učitelé (případně výchovný poradce) jsou povinni seznamovat ostatní vyučující s doporučením psychologických vyšetření, které mají vztah ke způsobu hodnocení a klasifikace žáka a způsobu získávání podkladů. Údaje o nových vyšetřeních jsou součástí zpráv učitelů (nebo výchovného poradce) na pedagogické radě.

1.7 Předávání informací o prospěchu žáka zákonným zástupcům žáka

Informace o prospěchu a chování žáka předávají učitelé vyučovacích předmětů a třídní učitel

- prostřednictvím žákovské knížky
- prostřednictvím e-mailové komunikace
- při osobním jednání při pravidelných třídních schůzkách a konzultačních odpoledních
- při osobní schůzce konané na požádání zákonného zástupce žáka
- při osobní schůzce, ke které vyzve učitel zákonného zástupce žáka.

Údaje o prospěchu, klasifikaci a chování žáka jsou sdělovány pouze zákonným zástupcům žáka, nikoli veřejně před ostatními rodiči.

1.8 Pravidla pro sebehodnocení

(Kolář, Z., Šikulová, R.: Hodnocení žáků. Praha, Grada Publishing, a.s. 2005.)

Naučit žáka procesům hodnocení a sebehodnocení je povinností školy, jedná se o proces postupný, související s rozvojem jeho myšlenkových operací (umět rozlišovat co je hodnotné, významné, podstatné)

- vyučující vytváří prostor, aby se žák mohl učit procesu sebehodnocení zejména tím, že:
 - žák není pasivním objektem hodnocení, vyučující jej zapojuje do hodnocení, při hodnocení neklade důraz na „srovnávání s druhými žáky“
 - známky nejsou jediným zdrojem motivace
 - vedení žáka učitelem k sebehodnocení v průběhu všech vyučovacích předmětů je aktivizačním prvkem v procesu jeho učení (společná aktivita učitele a žáka)
- sebehodnocení umožňuje žákovi poznat své silné a slabé stránky, hodnotit svůj postup učení a jeho výsledky, aktivně se účastnit procesu hodnocení, rozvíjet pozitivní sebehodnocení a sebepojetí, být odpovědným za své výsledky v učení, rozvíjet dovednosti, které jsou užitečné pro život
- při sebehodnocení se snaží popsat, co se mu nedaří, co mu ještě nejde, jak bude pokračovat dál
- chybu je potřeba chápat jako přirozenou věc v procesu učení, práce s chybou je důležitý prostředek učení
- učitelům sebehodnocení žáka umožňuje plánovat výuku tak, aby odpovídala individuálním potřebám žáků, komunikovat s rodiči a žáky, analyzovat a zkvalitňovat výuku, nastavit realistické cíle
- učitel v procesu zavádění žákovských hodnotících aktivit do vyučování formuluje jasně, konkrétně a pro žáky dosažitelně cíle učení
- rodičům umožňuje sebehodnocení žáka vzhled do žákova učení, komunikovat s ním o učení, spolupracovat s dítětem na dosažení cíle učení
- předpokladem spolupráce učitele a žáka při učební činnosti a společných hodnotících aktivitách je navození dobrého sociálního klimatu (pozitivní přístup učitele k žákům, jejich zapojování do dění kolem nich, podpora kooperativního vyučování a vzájemné komunikace)
- sebehodnocení žáka je důležitou součástí hodnocení, která nenahrazuje hodnocení pedagogem
- žáci jsou postupně od nejnižších ročníků vedeni k dovednosti sebehodnocení, cílem je získání schopnosti objektivně hodnotit své vlastní výkony
- práce s chybou je důležitým prvkem sebehodnocení, žáci jsou vedeni k dovednosti najít chybu, opravit ji a vzít si z ní ponaučení
- pro sebehodnocení žáků je možné použít sebehodnotící materiály, ty se stávají součástí žákova portfolia (I. stupeň) a součástí žákových grafických výstupů jednotlivých předmětů (II. stupeň).
- žáci jsou vedeni k sebehodnocení v oblasti různých kritérií vzdělávací činnosti, nejen v oblasti vědomostí a znalostí.
- učitel se žáky vybírá před sebehodnocením kritéria (například schopnost komunikace, pečlivost, pozornost, poslouchání, aktivita při hodině, ale také chování...).
- žáci jsou vedeni především k pozitivnímu sebehodnocení (hodnocení toho, co se zdařilo, nikoliv toho, co se nezdařilo...)
- sebehodnocení jednotlivých učebních celků se provádí až po osvojení si tématu ze strany žáků
- sebehodnocení se provádí ústně nebo písemně

Kritéria hodnocení a sebehodnocení

- zvládnutí výstupů jednotlivých vyučovacích předmětů v rámci individuálních možností dítěte
- schopnost řešit problémové situace
- úroveň komunikačních dovedností
- schopnost řešit předpokládané problémy tvůrčím způsobem, schopnost spojovat problémy do souvislostí
- změny v postojích a dovednostech
- míra schopnosti spolupracovat a kooperovat
- míra samostatnosti